

Industry Analysis & ESG Reports | **ธุรกิจ ผลิตถุงมือยาง**

Key Highlights:

December 24, 2025

- ในปี 2568 คาดว่า ปริมาณการใช้ถุงมือยางของไทยจะเพิ่มขึ้น 2.3%YoY ส่วนในปี 2569-70 คาดว่าจะลดลง -3.5%YoY และ -1.5%YoY ตามลำดับ แบ่งเป็น ปริมาณการส่งออกถุงมือยางในปี 2568 คาดว่าจะเพิ่มขึ้น 1.8%YoY ส่วนหนึ่งจากการเร่งนำเข้าของสหรัฐฯ ก่อนที่มาตรการภาษีตอบโต้จะบังคับใช้ แต่การส่งออกถุงมือยางของไทยไปตลาดอื่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง ส่วนในปี 2569-70 คาดว่า ปริมาณการส่งออกถุงมือยางจะลดลง -4.4%YoY และ -2.3%YoY ตามลำดับ เนื่องจากสหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีนำเข้าถุงมือยางจากจีน ซึ่งจะทำให้ไทยเผชิญการแข่งขันกับถุงมือยางของจีนในตลาดภูมิภาคอื่นมากขึ้น เพราะผู้ผลิตจีนระบายสินค้าไปยังตลาดอื่นที่ไม่ใช่สหรัฐฯ อาทิ สหภาพยุโรป ส่วนปริมาณการจำหน่ายถุงมือยางในประเทศคาดว่าจะเพิ่มขึ้น 8-10% ต่อปีจากการเติบโตของอุตสาหกรรมทางการแพทย์ และอุตสาหกรรมการผลิต
- ในปี 2568-70 ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจผลิตถุงมือยางมีแนวโน้มปรับตัวลดลง จากการแข่งขันด้านราคากับถุงมือยางของจีนที่รุนแรงขึ้น ซึ่งอาจกดดันให้ราคาส่งออกถุงมือยางของไทยมีแนวโน้มอยู่ที่ 51.5, 49.2 และ 48.8 ดอลลาร์สหรัฐต่อพันคู่ หรือลดลง -5.5%YoY, -4.5%YoY และ -0.8%YoY ตามลำดับ อีกทั้งแม้ว่าต้นทุนวัตถุดิบน้ำยางข้นมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงอยู่ในระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในปี 2562-66 ประกอบกับต้นทุนแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- ผู้ประกอบการไทยจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้าที่เข้มงวด ซึ่งจะกระตุ้นให้ผู้ประกอบการไทยเพิ่มขึ้น

Disclaimer: บทความนี้จัดทำขึ้นโดย บมจ. ธนาคารกรุงไทย (ธนาคาร) เพื่อนำเสนอข้อมูลและบทวิเคราะห์แก่สาธารณะ โดยรวบรวมและอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสาธารณะ หรือข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อถือ หรือควรเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือที่ปรากฏ ณ ขณะจัดทำ ซึ่งข้อมูลอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ ธนาคารมิอาจรับรองความครบถ้วนสมบูรณ์ ความถูกต้อง หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้แนะ เสนอแนะ ให้คำแนะนำ หรือจูงใจในการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใด ๆ อีกทั้งธนาคารจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากการใช้บทความนี้หรือเนื้อหาในบทความนี้ ไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม

เนื้อหาและข้อมูลใด ๆ ที่หมดที่ปรากฏในบทความนี้ ถือเป็นทรัพย์สินและทรัพย์สินทางปัญญาของธนาคาร การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้หรือดำเนินการใด ๆ ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ต้องแสดงข้อความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ธนาคาร หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้น ๆ และเมื่ออนุญาตให้ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำในลักษณะใด ๆ เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดนอกจากการให้ส่วนตัว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรจากธนาคาร

นักวิเคราะห์

สุคนธ์ทิพย์ ชัยสายยันท์

0-2208-3585

sukonthip.chaisayant@krungthai.com

สรุปบทวิเคราะห์

Krunghthai COMPASS คาดว่า ในปี 2568 ปริมาณการใช้ถุงมือยางของไทยมีแนวโน้มอยู่ที่ 29.6 พันล้านคู่ หรือเพิ่มขึ้น 2.3%YoY ส่วนในปี 2569-70 คาดว่าจะอยู่ที่ 28.5 และ 28.1 พันล้านคู่ หรือลดลง -3.5%YoY และ -1.5%YoY ตามลำดับ แบ่งเป็น 1) ปริมาณการส่งออกถุงมือยาง (สัดส่วน 94% ของตลาดถุงมือยางของไทย) ในปี 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ 27.7 พันล้านคู่ หรือเพิ่มขึ้น 1.8%YoY ส่วนหนึ่งจากการเร่งนำเข้าของสหรัฐฯ ก่อนที่มาตรการภาษีตอบโต้จะบังคับใช้ในวันที่ 7 ส.ค. 2568 แต่การส่งออกถุงมือยางของไทยไปตลาดอื่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง ส่วนในปี 2569-70 คาดว่าจะอยู่ที่ 26.5 และ 25.9 พันล้านคู่ หรือลดลง -4.4%YoY และ -2.3%YoY ตามลำดับ เนื่องจากสหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีนำเข้าถุงมือยางจากจีน ซึ่งจะทำให้ไทยเผชิญการแข่งขันกับถุงมือยางของจีนในตลาดภูมิภาคอื่นมากขึ้น เพราะผู้ผลิตจีนระบายสินค้าไปยังตลาดอื่นที่ไม่ใช่สหรัฐฯ อาทิ สหภาพยุโรป และ 2) ปริมาณการจำหน่ายถุงมือยางในประเทศ (สัดส่วน 6%) คาดว่าจะอยู่ที่ราว 1.9-2.2 พันล้านคู่ต่อปี หรือเพิ่มขึ้น 8-10% ต่อปี จากการเติบโตของอุตสาหกรรมทางการแพทย์ และอุตสาหกรรมการผลิต

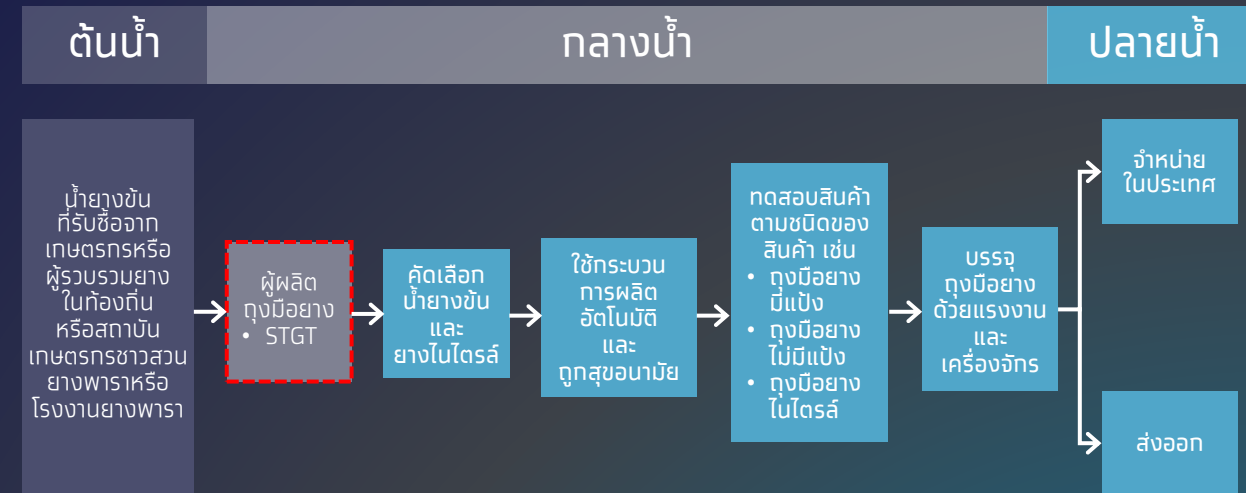
ในปี 2568-70 ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจผลิตถุงมือยางมีแนวโน้มปรับตัวลดลงจากการแข่งขันด้านราคากับถุงมือยางของจีนที่รุนแรงขึ้น แม้ว่าถุงมือยางของไทยจะได้รับอานิสงส์ในการส่งออกไปสหรัฐฯ เพื่อทดแทนถุงมือยางของจีน เนื่องจากไทยถูกสหรัฐฯ เก็บภาษีตอบโต้ในระดับเดียวกับมาเลเซียที่ 19% และต่ำกว่าถุงมือยางของจีนที่ถูกสหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีนำเข้า 50% ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2568 และ 100% ในวันที่ 1 ม.ค. 2569 อีกทั้งยังถูกเก็บภาษีตอบโต้เพิ่มอีก 20% อย่างไรก็ดี ถุงมือยางของไทยจะได้รับผลกระทบทางอ้อมจากการแข่งขันกับถุงมือยางของจีนที่มีแนวโน้มทะลักเข้ามาในไทย และประเทศที่ไทยส่งออกมากขึ้น โดยเฉพาะสหภาพยุโรป ซึ่งอาจทำให้ไทยสูญเสียส่วนแบ่งตลาด รวมทั้งจะกดดันให้ราคาส่งออกถุงมือยางของไทยในปี 2568-70 มีแนวโน้มอยู่ที่ 51.5, 49.2 และ 48.8 ดอลลาร์สหรัฐต่อพันคู่ หรือลดลง -5.5%YoY, -4.5%YoY และ -0.8%YoY ตามลำดับ อีกทั้งแม้ว่าต้นทุนวัตถุดิบน้ำยางข้นมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงอยู่ในระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในปี 2562-66 ประกอบกับต้นทุนแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำของภาครัฐ

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการในธุรกิจผลิตถุงมือยางของไทยเผชิญกับความท้าทายจากมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้าที่เข้มงวด โดยเฉพาะกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EU Deforestation Regulation: EUDR) ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 30 ธ.ค. 2569 สำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ และวันที่ 30 มิ.ย. 2570 สำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดย่อย ซึ่งแม้ว่าไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำจากการตัดไม้ทำลายป่าจะช่วยเพิ่มโอกาสในการส่งออกถุงมือยางของไทยไปสหภาพยุโรป แต่ผู้ประกอบการไทยยังจำเป็นต้องลงทุนในระบบเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดห่วงโซ่การผลิตรวมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับ EUDR ซึ่งจะทำให้ต้นทุนของผู้ประกอบการไทยเพิ่มขึ้น

โครงสร้างอุตสาหกรรมถุงมือยางไทย

ที่มา: 56-1 One Report ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และรวบรวมโดย Krunghthai COMPASS

ห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมถุงมือยางไทย

ผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในธุรกิจผลิตถุงมือยาง

ที่มา: SETSMART ณ ธ.ค. 2568 และคำนวณโดย Krunghthai COMPASS

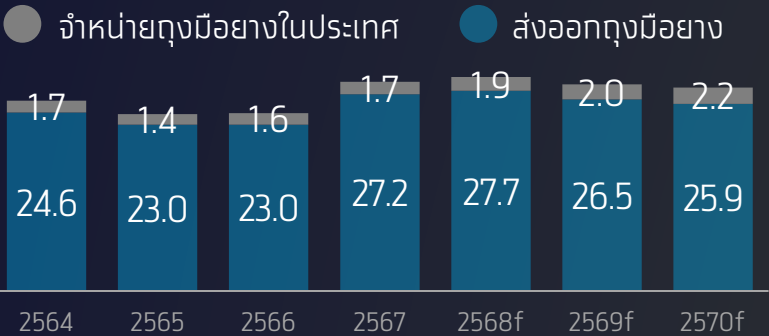
หมายเหตุ: 1.คำนวณจากผลประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตถุงมือยางในตลาด SET จำนวน 1 บริษัท ได้แก่ STGT ส่วนบริษัท STHAI ออกจากตลาดหลักทรัพย์ฯ อย่างเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 9 ม.ค. 2568 ขณะที่บริษัท TNR เป็นบริษัทผลิตถุงยางอนามัย จึงไม่นับนำมาคำนวณ
2.ภาพรวมผลประกอบการของกลุ่มผู้ประกอบการตัวอย่างอาจจะไม่ได้มีความสัมพันธ์โดยตรงกับธุรกิจผลิตถุงมือยาง เนื่องจากผู้ประกอบการบางส่วนดำเนินธุรกิจและมีผลิตภัณฑ์หลายประเภท
3.ภาพรวม Operating Profit และ Net Income ในปี 2567 ขยายตัวสูง มีสาเหตุหลักมาจากรายได้และกำไรขั้นต้นของ STGT ซึ่งเป็นผู้ผลิตถุงมือยางรายใหญ่ที่สุดของไทย และเป็น 1 ใน 3 ของผู้ผลิตถุงมือยางระดับโลกเพิ่มขึ้นอย่างมากจากทั้งปริมาณการขายและราคาขายเฉลี่ยที่ปรับตัวสูงขึ้น ขณะที่ต้นทุนขายต่อหน่วยลดลง เนื่องจากมีการใช้กำลังการผลิตมากขึ้น ทำให้เกิด Economy of Scale

ปี 2567 (ล้านบาท)				9M2568 (ล้านบาท)			
Revenue (%YoY)	Operating Profit (%YoY)	Net Income (%YoY)	ROE (%)	Revenue (%YoY)	Operating Profit (%YoY)	Net Income (%YoY)	ROE (%)
25,947.0 (25.7%)	1,371.4 (304.6%)	995.3 (2,593.7%)	2.6%	18,895.2 (1.7%)	583.9 (-17.9%)	395.3 (-9.9%)	2.5%

ในปี 2567 ปริมาณการใช้ถุงมือยางของไทยเพิ่มขึ้น 17.5%YoY อยู่ที่ราว 28.9 พันล้านคู่ แบ่งเป็นปริมาณการส่งออก 27.2 พันล้านคู่ คิดเป็นสัดส่วน 94% ของปริมาณการใช้ถุงมือยางโดยรวม และอีก 6% หรือราว 1.7 พันล้านคู่เป็นปริมาณการจำหน่ายถุงมือยางในประเทศ ส่วนในปี 2568 คาดว่า ปริมาณการใช้ถุงมือยางของไทยจะเพิ่มขึ้น 2.3%YoY โดยได้รับแรงหนุนจากความต้องการใช้ในประเทศ และการเร่งส่งออกก่อนที่มาตรการภาษีตอบโต้ของสหรัฐฯ จะบังคับใช้ ส่วนในปี 2569-70 คาดว่าจะลดลง -3.5%YoY และ -1.5%YoY ตามลำดับ จากการส่งออกที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบจากสงครามการค้า

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ (HS code 401512 และ 401519), สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และคาดการณ์โดย Krungthai COMPASS

ปริมาณการส่งออกและปริมาณการจำหน่ายถุงมือยางในประเทศของไทย (พันล้านคู่)

	อัตราการเติบโต (%YoY)		
	2568f	2569f	2570f
ปริมาณการจำหน่ายถุงมือยางในประเทศ	10.1%	9.4%	8.8%
ปริมาณการส่งออกถุงมือยาง	1.8%	-4.4%	-2.3%
รวม	2.3%	-3.5%	-1.5%

ในปี 2568 คาดว่า ปริมาณการส่งออกถุงมือยางของไทยจะอยู่ที่ 27.7 พันล้านคู่ หรือเพิ่มขึ้น 1.8%YoY ส่วนหนึ่งจากการเร่งนำเข้าของสหรัฐฯ ก่อนที่มาตรการภาษีตอบโต้จะบังคับใช้สะท้อนจากในช่วงเดือน มี.ค.-ก.ค. 2568 ปริมาณการส่งออกถุงมือยางของไทยไปสหรัฐฯ ขยายตัวมากกว่า 40%YoY แต่การส่งออกถุงมือยางของไทยไปตลาดอื่นส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง ส่วนในปี 2569-70 คาดว่า ปริมาณการส่งออกถุงมือยางของไทยจะอยู่ที่ 26.5 และ 25.9 พันล้านคู่ หรือลดลง -4.4%YoY และ -2.3%YoY ตามลำดับ จากการแข่งขันกับถุงมือยางของจีนในตลาดภูมิภาคอื่น (Non-US) มากขึ้น อาทิ สหภาพยุโรป ซึ่งอาจทำให้ไทยสูญเสียส่วนแบ่งในตลาดดังกล่าว อย่างไรก็ดี หากมองในมิติมูลค่าส่งออก คาดว่า ในปี 2568-70 มูลค่าส่งออกถุงมือยางของไทยจะอยู่ที่ 47.0, 41.7 และ 39.5 พันล้านบาท หรือหดตัว -9.5%YoY, -11.4%YoY และ -5.2%YoY ตามลำดับ โดยเป็นผลจากราคาส่งออกถุงมือยางของไทยในปี 2568-70 มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยกดดันมาจากการแข่งขันด้านราคากับถุงมือยางของจีนที่รุนแรงขึ้น ประกอบกับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกมีแนวโน้มลดลง ขณะที่เงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าส่งผลถึงเรื่องความสามารถในการแข่งขันด้านราคา และทำให้มูลค่าส่งออกในรูปเงินบาทลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ และคาดการณ์โดย Krungthai COMPASS

สัดส่วน และอัตราการขยายตัวของปริมาณการส่งออกถุงมือยางของไทย

ประเทศ/ภูมิภาค	อัตราการขยายตัว (%YoY)					สัดส่วนปริมาณส่งออก (%)
	2564	2565	2566	2567	2568 (10M)	
U.S.A.	19.7%	-25.5%	5.0%	22.1%	26.3%	32%
EU	-11.4%	-1.0%	-18.1%	9.7%	-17.3%	13%
Brazil	-1.9%	50.6%	42.9%	28.7%	-17.2%	9%
ASEAN	22.3%	-0.6%	8.3%	23.9%	-11.4%	7%
Japan	-42.7%	16.2%	13.8%	26.2%	5.7%	5%
Total	-1.0%	-6.7%	0.1%	18.1%	2.3%	100%

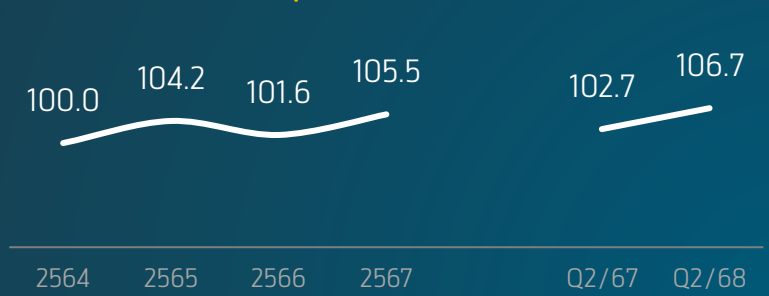
ในปี 2568-70 คาดว่า ปริมาณการจำหน่ายถุงมือยางในประเทศของไทยจะอยู่ที่ 1.9, 2.0 และ 2.2 พันล้านคู่ หรือเพิ่มขึ้น 10.1%YoY 9.4%YoY และ 8.8%YoY ตามลำดับจากการเติบโตของอุตสาหกรรมทางการแพทย์ของไทย (คิดเป็นสัดส่วน 90%) สะท้อนจากค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของประชากรไทยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการใช้ถุงมือยางทางการแพทย์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ การเติบโตของอุตสาหกรรมอาหารในประเทศ (คิดเป็นสัดส่วน 10%) ยังเป็นแรงผลักดันให้ความต้องการใช้ถุงมือยางในอุตสาหกรรมการผลิตและแปรรูปอาหารเพิ่มขึ้น

ที่มา: World Bank, สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และคาดการณ์โดย Krungthai COMPASS

ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของไทย (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมอาหารของไทย

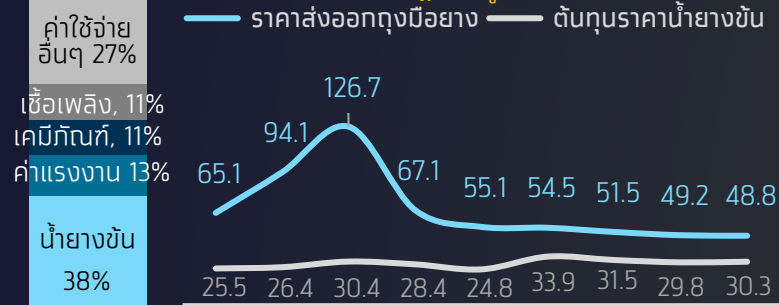
ในปี 2568-70 คาดว่า ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจผลิตถุงมือยางของไทยมีแนวโน้มปรับตัวลดลงจากการแข่งขันด้านราคากับถุงมือยางของจีนที่รุนแรงขึ้น ซึ่งอาจกดดันให้ราคาส่งออกถุงมือยางของไทยมีแนวโน้มอยู่ที่ 51.5, 49.2 และ 48.8 ดอลลาร์สหรัฐต่อพืนคู่ หรือลดลง -5.5%YoY, -4.5%YoY และ -0.8%YoY ตามลำดับ

นอกจากนี้ ต้นทุนการผลิตถุงมือยางของไทยยังอยู่ในระดับสูง แม้ว่าต้นทุนวัตถุดิบน้ำยางข้นซึ่งเป็นต้นทุนหลักในการผลิตถุงมือยางมีแนวโน้มลดลงมาอยู่ที่ 31.5, 29.8 และ 30.3 ดอลลาร์สหรัฐต่อพืนคู่ เนื่องจากปริมาณผลผลิตยางพารามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากสภาพอากาศและปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวย แต่ต้นทุนวัตถุดิบน้ำยางข้นยังอยู่ในระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในปี 2562-66 ซึ่งอยู่ที่ 27.1 ดอลลาร์สหรัฐต่อพืนคู่ ประกอบกับต้นทุนแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำของภาครัฐ ซึ่งอาจกดดันต่อความสามารถในการทำกำไรของผู้ประกอบการไทย

ที่มา: 56-1 One Report ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, กระทรวงพาณิชย์ และคาดการณ์โดย Krungthai COMPASS
หมายเหตุ: - น้ำยางข้น 1 กก. สามารถผลิตถุงมือยางราว 45 คู่ โดยอ้างอิงข้อมูลจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

โครงสร้างต้นทุนการผลิตถุงมือยาง และแนวโน้มราคาส่งออกถุงมือยางและต้นทุนราคาน้ำยางข้นในการผลิตถุงมือยางของไทย

(ดอลลาร์สหรัฐ/พืนคู่)

โครงสร้างต้นทุน 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568f 2569f 2570f

สำหรับผลกระทบจากมาตรการภาษีตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ของสหรัฐฯ ต่อธุรกิจผลิตถุงมือยางของไทย คาดว่าจะส่งผลกระทบผ่าน 2 ช่องทางหลัก ได้แก่

1) ถุงมือยางของไทยอาจได้รับผลบวกจำกัดในการส่งออกไปสหรัฐฯ เพื่อทดแทนถุงมือยางของจีน

ไทยส่งออกถุงมือยางไปสหรัฐฯ เป็นอันดับ 1 คิดเป็นสัดส่วนสูงถึง 32% ของปริมาณการส่งออกถุงมือยางทั้งหมดของไทย ขณะที่สหรัฐฯ นำเข้าถุงมือยางจากไทยเป็นอันดับ 3 รองจากมาเลเซียและจีน

โดย Krungthai COMPASS ประเมินว่า ถุงมือยางของไทยอาจได้รับอานิสงส์ในการส่งออกไปสหรัฐฯ เพื่อทดแทนถุงมือยางของจีน เนื่องจากถุงมือยางของไทยถูกสหรัฐฯ เก็บภาษีตอบโต้ในระดับเดียวกับมาเลเซียที่ 19% และต่ำกว่าถุงมือยางของจีนที่ถูกสหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีนำเข้า 50% ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2568 และจะเพิ่มขึ้นเป็น 100% ในวันที่ 1 ม.ค. 2569 อีกทั้งยังถูกเก็บภาษีตอบโต้เพิ่มอีก 20% ทำให้ถุงมือยางของจีนอาจถูกสหรัฐฯ เก็บภาษีนำเข้ารวมสูงถึง 84% ในปี 2568 และ 134% ในปี 2569 ซึ่งจะทำให้ถุงมือยางของไทยมีโอกาสแย่งชิงส่วนแบ่งของจีนในตลาดสหรัฐฯ มากขึ้น สะท้อนจากส่วนแบ่งตลาดของถุงมือยางของไทยในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจาก 18% ในเดือน ธ.ค. 2567 เป็น 22% ในเดือน ส.ค. 2568

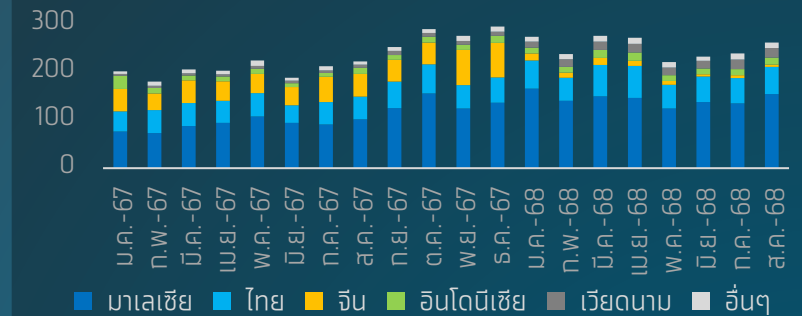
อย่างไรก็ดี ถุงมือยางของไทยอาจได้รับผลบวกจำกัดในการส่งออกไปสหรัฐฯ เนื่องจากเผชิญการแข่งขันกับมาเลเซีย ซึ่งเป็นผู้ส่งออกถุงมือยางให้สหรัฐฯ เป็นอันดับ 1 และมีศักยภาพในการแข่งขันที่สูง สะท้อนจากในช่วงปี 2563-67 ถุงมือยางของมาเลเซียมีค่า RCA เฉลี่ยอยู่ที่ 32.3 ซึ่งสูงกว่าถุงมือยางของไทยที่มีค่า RCA เฉลี่ยอยู่ที่ 12.0 เนื่องจากมาเลเซียมีความได้เปรียบด้านเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย ทำให้ต้นทุนการผลิตและราคาถุงมือยางของ

มาเลเซียถูกกว่าไทย ซึ่งอาจทำให้ผู้นำเข้าในสหรัฐฯ หันไปซื้อถุงมือยางจากมาเลเซีย ขณะที่จีนเริ่มย้ายฐานการผลิตถุงมือยางไปยังเวียดนามและอินโดนีเซีย และเริ่มมีส่วนแบ่งตลาดในสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น

อัตราภาษีนำเข้าและราคานำเข้าถุงมือยางของสหรัฐฯ

ประเทศคู่ค้า	อัตราภาษีของสหรัฐฯ ม.ค. 68	อัตราภาษีตอบโต้	อัตราภาษีหลังถูกเก็บภาษีตอบโต้	อัตราภาษี ม.ค. 69	ราคานำเข้าถุงมือยางของสหรัฐฯ (USD/พืนคู่) ม.ค. 68	ราคานำเข้าถุงมือยางของสหรัฐฯ (USD/พืนคู่) ส.ค. 68	สัดส่วนมูลค่าการนำเข้า ปี 2567 (%)
Malaysia	14%	19%	33%	33%	52.6	47.8	46%
China	64%	20%	84%	134%	42.0	52.6	21%
Thailand	14%	19%	33%	33%	67.4	51.2	21%
Indonesia	14%	19%	33%	33%	73.7	94.1	5%
Vietnam	14%	20%	34%	34%	37.1	31.3	3%

สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าถุงมือยางของสหรัฐฯ (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ที่มา: Trademap (HS code 401512 และ 401519) และคำนวณโดย Krungthai COMPASS

หมายเหตุ: - RCA คือ ดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Revealed Comparative Advantage) ซึ่งแสดงถึงศักยภาพการแข่งขันของสินค้าในตลาดโลก

- ในปี 2567 สหรัฐฯ นำเข้าถุงมือยาง 52.3 พันล้านคู่ โดยนำเข้าจากมาเลเซีย 23.2 พันล้านคู่ จีน 16.8 พันล้านคู่ ไทย 8.3 พันล้านคู่

- อัตราภาษีนำเข้าปกติ (MFN rate) ของถุงมือยาง ก่อนที่สหรัฐฯ เก็บภาษีตอบโต้อยู่ที่ 14%

- สหรัฐฯ ปรับขึ้นภาษีนำเข้าถุงมือยางของจีน 50% ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค. 2568 และจะเพิ่มขึ้นเป็น 100% ในวันที่ 1 ม.ค. 2569

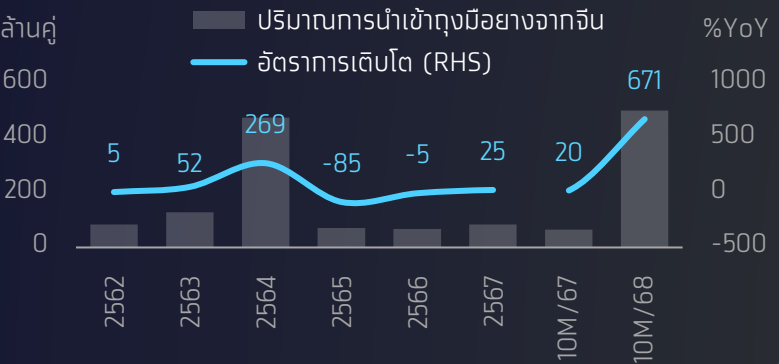
- สหรัฐฯ ปรับลดภาษีตอบโต้กับสินค้าจีน จาก 30% เหลือ 20% (Reciprocal Tariffs 10% และ Fentanyl Tariffs 10%) ตั้งแต่วันที่ 10 พ.ย. 2568 จนถึงวันที่ 10 พ.ย. 2569

2) ผลกระทบทางอ้อมจากการแข่งขันกับถุงมือยางของจีนที่มีแนวโน้มทะลักเข้ามาในตลาดภูมิภาคอื่น (Non-US) มากขึ้น เนื่องจากถุงมือยางของจีนอาจถูกสหรัฐฯ เก็บภาษีนำเข้ารวมสูงถึง 84% ในปี 2568 และ 134% ในปี 2569 ซึ่งจะสร้างความต้องการนำเข้าถุงมือยางจากจีนของสหรัฐฯ มีแนวโน้มลดลง ประกอบกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน จะเป็นปัจจัยผลักดันให้ผู้ผลิตถุงมือยางในจีนระบายสินค้าไปยังตลาดอื่นทดแทนสหรัฐฯ ซึ่งอาจทำให้ถุงมือยางของไทยสูญเสียส่วนแบ่งในตลาด Non-US ซึ่งมีสัดส่วนสูงถึง 68% ของปริมาณการส่งออกถุงมือยางทั้งหมดของไทย โดยเฉพาะสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นตลาดส่งออกถุงมือยางอันดับ 2 ของไทย รองจากสหรัฐฯ สะท้อนจากส่วนแบ่งตลาดของถุงมือยางของจีนในตลาดสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้นจาก 23% ในเดือน ธ.ค. 2567 เป็น 31% ในเดือน ส.ค. 2568 ขณะที่ปริมาณการส่งออกถุงมือยางของไทยไปตลาดสหภาพยุโรปลดลงอย่างเห็นได้ชัด

นอกจากนี้ ถุงมือยางของจีนยังมีแนวโน้มทะลักเข้ามาในไทยมากขึ้น โดยในช่วง ม.ค.-ต.ค. 2568 ไทยนำเข้าถุงมือยางจากจีน 500 ล้านคู่ หรือเพิ่มขึ้นถึง 671%YoY ซึ่งอาจกดดันต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ (HS code 401512 และ 401519)

ปริมาณการนำเข้าถุงมือยางจากจีนของไทย

นอกจากนี้ ผู้ประกอบการในธุรกิจผลิตถุงมือยางของไทยจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อรับมือกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้าที่เข้มงวด โดยเฉพาะกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป (EU Deforestation Regulation: EUDR) ซึ่งครอบคลุมสินค้าในกลุ่มยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง เช่น ถุงมือยาง

แม้ว่าเมื่อวันที่ 26 พ.ย. 2568 รัฐสภายุโรปเห็นชอบให้เลื่อนการบังคับใช้กฎหมาย EUDR ออกไป 1 ปี โดยจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 30 ธ.ค. 2569 สำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดใหญ่ และวันที่ 30 มิ.ย. 2570 สำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดย่อม โดยสหภาพยุโรปจัดให้ไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำจากการตัดไม้ทำลายป่า ทำให้ผู้ประกอบการในสหภาพยุโรปที่นำเข้าถุงมือยางจากไทยไม่ต้องดำเนินการในขั้นตอนประเมินและลดความเสี่ยงในกระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ (Due Diligence) ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนในการนำเข้า อาจทำให้ไทยมีโอกาสดำเนินการส่งออกถุงมือยางไปสหภาพยุโรปเพื่อทดแทนถุงมือยางจากคู่แข่งที่มีความเสี่ยงปกติ เช่น มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เป็นต้น โดยไทยส่งออกถุงมือยางไปสหภาพยุโรป คิดเป็นสัดส่วน 13% ของปริมาณการส่งออกถุงมือยางทั้งหมดของไทย ขณะที่สหภาพยุโรปนำเข้าถุงมือยางจากไทยเป็นอันดับ 3 รองจากมาเลเซียและจีน

อย่างไรก็ดี ผู้ประกอบการไทยยังจำเป็นต้องลงทุนในการพัฒนาระบบเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดห่วงโซ่การผลิต เช่น พิกัดแหล่งผลิตสินค้า และหลักฐานความถูกต้องของการใช้ที่ดิน เป็นต้น รวมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์ถุงมือยางที่เป็นไปตามกฎหมาย EUDR และรักษามาตรฐานด้านความโปร่งใสอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้ไทยถูกปรับระดับความเสี่ยงที่สูงขึ้นในอนาคต ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนที่สูง อาจทำให้ต้นทุนของผู้ประกอบการไทยเพิ่มขึ้น

ESG Rating ของบริษัทผลิตถุงมือยางของไทย

ที่มา: SETTRADE (ข้อมูล ณ วันที่ 10 พ.ย. 68)
หมายเหตุ: ▲ การจัด ESG Rating ดีขึ้นเมื่อเทียบกับรายงานครั้งก่อน (23 ม.ค. 68)
▼ การจัด ESG Rating แย่ลงเมื่อเทียบกับรายงานครั้งก่อน (23 ม.ค. 68)
■ การจัด ESG Rating คงที่เมื่อเทียบกับรายงานครั้งก่อน (23 ม.ค. 68)
⊗ ไม่มีการจัด ESG Rating ในการรายงานครั้งก่อน (23 ม.ค. 68)

Company Symbol	Company Name	SET ESG Rating	การเปลี่ยนแปลงจากรายงานครั้งก่อน
STGT	บมจ. ศรีตรังโกลว์ (ประเทศไทย)	AAA	■

ความเคลื่อนไหวด้าน ESG ของผู้ประกอบการผลิตถุงมือยางของต่างประเทศและไทย

ที่มา: รวบรวมโดย Krungthai COMPASS

TOP Glove	- ติดตั้งระบบที่ใช้ในการตรวจสอบวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต เช่น น้ำยางชั้น ว่าไม่ได้มีการละเมิดกฎหมาย EUDR ของสหภาพยุโรป - พัฒนาผลิตภัณฑ์ถุงมือยางที่ตอบโจทย์ด้านความยั่งยืน เช่น Biodegradable Gloves, Plant-based Gloves, FSC Gloves เป็นต้น
STGT	- จัดทำโครงการยางมีพิทัก (GPS) ที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาของยางพาราได้ 100% โดยมีเป้าหมายจำนวนเกษตรกรและผู้ค้ายางที่จะทำยางมีพิทักกับบริษัทจำนวน 220,000 ราย ภายในสิ้นปี 2568 หรือเทียบเท่าพื้นที่ปลูกยางประมาณ 3 ล้านไร่ - เข้าร่วมโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ ตามมาตรฐานของประเทศไทย (Thailand Voluntary Emission Reduction: T-VER) โดยดำเนินการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ทุกโรงงาน - พัฒนาผลิตภัณฑ์ถุงมือยางที่ตอบโจทย์ด้านความยั่งยืน เช่น EUDR Gloves, FSC Gloves, และ Deforestation-free Gloves เป็นต้น